

המהפכה המינית בתיאטרון העולמי

הרגה את המין: הוא כבר לא מאגרה!

עות וההדחקות המיניות הרת-האסון, חלפה לנצח. במקומה השתלטה המהפכה הפרוי-דיסטית, שהגשישה את תהליך ההכרה העצ-מית — מבפנים ומבחוץ — ואת החופש לנהוג כראות עיניו של כל איש. נכון, קיימים עדיין שטחים רבים, במישור הידיעה האנושית, שהם אפלים, לא ידועים, וזרועי סילופים. בחברה פתוחה כחברה המערבית של סוף שנות ה-60, שבה התחרות ואמצעי התיקשורת והפירסום יוצרים מתח עצבני מתמיד, אין להימנע מהגזמות וגסויות מועד-עות לפעמים.

אבל זהו מחיר קטן, כדאי — זמני: ככל שהמין חדל להיות נושא טעון חומר-נפץ, כן תשתלט האסתטיקה גם עליו. וככל שהתיאטרון ירבה במין, כן יוחש תהליך זה. עד שלבסוף — יגיע אפילו אלינו.

בסופו של דבר, נראה כי המין והעין רום יזכו לייצוג על הבמה בדיוק כמו שאר הנושאים המעניינים את הצופה.

מין

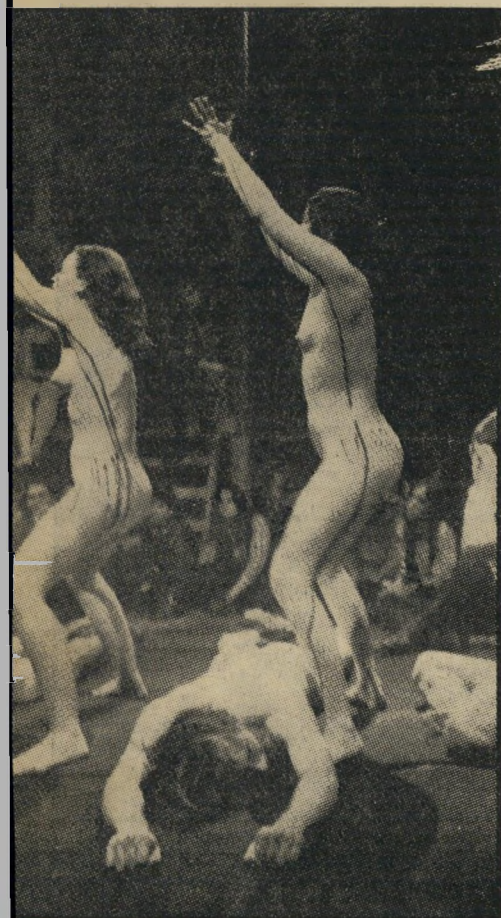
רק באיכות

אולם, התעניינותו של הצופה תיקבע גם לפי אותו קנה מידה: איכות. מין ועי-רום לשמם כבר אינם מוכרים כרטיסים היום. הם עשויים להוסיף עניין למחזמר — בתנאי שהוא מלא קצב ולהיטים מוצל-חים; להצגה — בתנאי שיש בה עלילה ועניין. דבר אחד ברור: מהפיכת העירום שהת-חוללה בתיאטרון העולמי, השאירה עליו את חותמה לנצח. זהו תהליך שאין ממנו נסיגה. התקופה הויקטוריאנית, עמוסת הצבי-

בבעייה אופיינית התנסתה אם אמריקאית בפורטלאגר, אורגון, כאשר נכנסה לחדר של בתה בגיל הטיפשעשרה, גילתה אותה במי-טה עם חברתה. השתיים ערכו ניסויים באה-בה לסבית, כשעל השולחן לצד המיטה מונח ספר הוראות בנידון. הצד הפיקאנטי בסיפור היה, ששתי הנערות כלל לא היו נבוכות ממעשיהן. כאשר התפרסם הסיפור בעיתונים, הסביר את התופעה פסיכולוג ידוע: „רוב האנשים המודאגים מהתפור-צנות המין והעירום בסיפורות ועל הבמה — הינם מעל לגיל 30. הם זוכרים עדיין את רגשי האשמה שאספסם בילדותם, את כל מה שהיה קשור בנושא זה, והם נחושים עתה בהחלטתם להציל את ילדיהם. אלא שזה לא יצלח בידם — כי ילדיהם גדלים ללא כל רגשי אשמה דומים.“

וזהם גם שוררים

בש את בימות ברודוויי

חולים המראים משגלים נורמליים, הומוסקסואליים, את שאר האפשרויות הבלתי-אפשריות ביותר. אחד החדשים הפופולאריים ביותר בניו-יורק נקרא ז'וק מוקדש בדיוק לזה! זמרי רוק מופיעים בעירום על נקליטיהם, ורקדניות חשופות שדיים הפכו כבר מזמן בן-החידוש האחרון, במועדוני השוליים שבסביבות ס' והוליווד, היא רקדניות מכוסות-חזה — אך חשו-רסין מהחגורה ומטה.

ניסויים

באהבה לסבית

„ד'וניסוס 1969“

מחזהו הנצחי של איורופידס, מועלה בי-גירסה מודרנית כמחזמר של עירום ומין.

„ההפסקה“

פרט זה משלב מישחקיילדים במישחקים מבוגרים יותר: אהבה, מין, שיעמום, גזע, דת, ומיטות-נישואין. ובכל זה משולב חומר.

למען שהמהפכה המינית היא שלילית שכולה תכלת. ושל דבר, היא נועדה למעשה למבוגרים בלבד. צעירים, אשר אינם מכירים עדיין את המין ובעיותיו, הינזק אם ייחשפו לה. הצרה היא רק, שקשה להטיל, זו המבוססת על אמצעי-תיקשורת המוניים, גבולות יזכה. ההוראה למבוגרים בלבד אינה נשמרת בהצלחה כלם בית-קולנוע סגור, שאינו מיועד לקהל הרחב.